

C. B. Nimeftad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Nimeftad: Da jeg før om-
talte Forholdet mellem den Canal, der blev
stillet i Udsigt af en æret foregaaende Taler,
fra Knudedybet indtil Ribe Havn, og anstillede
en Sammenligning mellem denne Canal og
den af Regjeringen projecterede Havn ved
Strandby, kom jeg til at begaae en Feil, idet
jeg sagde 10,000 Kvadratalen; jeg meente na-
turligviis 10,000 Kvadratfavne.

A. Sage: Jeg tilftaaer, at jeg har
været nær ved at blive noget tungsinbig ved
at høre de to ærede Medlemmer for Ribe
Amt (Kühnel og S. H. Bespersen). Begge
disse ærede Medlemmer svælge næsten allerede
i Nydelsen af de brusende Jernbanetog, som
komme for deres Dør, og de dampende Skibe,
som komme til og gaar fra deres Havne, me-
dens jeg, som ogsaa er Repræsentant for en
jydsk By, ikke har saameget som en Stump
af en Jernbane til Mariager og altsaa er
udeelagtig i de store Gøder, hvorom her er
Tale. — Det er den almindelige Mening, som
ogsaa jeg deler, at Regjeringen har gjort Ret
i at være betænkt paa om muligt at finde et
pasfende Udgangspunkt ved Syllands Vestkyst
for Trafikken med det vestlige Europa. Der
er ikke Spørgsmaal om, at dette Forslag jo
vil blive underkastet en alvorlig Undersøgelse
og finde en i og for sig velvillig Modtagelse;
men jeg maa strax gjøre opmærksom paa, at
det egentlig er et complet Nøbsflud. Vi have
havt den store Ulykke at miste den skønneste
og bedste Havn, som findes fra Canalen lige
ned til Skagen; thi der er paa hele denne
Strækning ikke Mage til Visterdyb, og vi skulle
nu søge, om det er muligt, at faae Noget,
hvormed vi nogenlunde kunne hjælpe os.
Af denne Grund er det foreliggende Forslag
fremkommet men det er uøddendigt, at vi
have klart for Die, at den Bevilling, som her
forlanges, saavidt jeg kan skjønne, kun er en
Begyndelse af et Hele. Man kan nemlig ikke

blive staaende ved at føre en Jernbane til
Strandby, at anlægge en Havn paa samme
Sted og dermed lade Sagen skjulte sig selv;
thi jeg tvivler meget om, at der da paa dette
Sted vil opstaae nogen privat Trafik af en
saadan Betydning, at man derved nogenlunde
kan rejskerdiggjøre Jernbanens og Havnens An-
læggelse. Vi maae altsaa være fattede paa, en-
ten at der for Statens Regning ydes Betaling
til et Dampskibsselskab for til regelmæssige Ti-
der at overføre Passagerer, Post og Gods,
eller at vi selv etablere en saadan Dampskibs-
flaade, som kan passe til det hele Anlæg; først
da er det muligt, at der kan komme nogen
Trafik igang. Dersom vi altsaa nu gaar ind
paa Sagen, idet vi have dette vel for Die,
bliver det store Spørgsmaal, om denne Havn
nogensinde kan komme til at svare til sin Hen-
sigt, og der maa da reise sig alvorlig Tvivl i
saa Henseende. Naar man vil see efter, vil
man finde, at der ved Opmaalningen i 1840
ved daglig Lavvandstand var 12—13 Fod i
Graadby, men da man maalte efter i 1851,
fandt man, at Løbet var flyttet 1,000 Alen
Øst efter, og at Vandstanden var tagen af til 10
Fod. Man fandt det rimeligt, at denne Flyt-
ning Øst efter vilde tiltage, samt at Vandet vilde
tage af, og dette har ogsaa forsaavidt bekræftet
sig, som man i 1852 kun har maalt 9—9½
Fod Vand, idet der siges, at man kun kan
stole paa 9 Fod. Alt dette beder jeg Hørr.,
som ønske at overbevise sig om Rigtigheden
deraf, at eftersee i „Danste Gods“. Der er
nu fra Søfortarchivet udkommet et Kort, som
viser 8 Fod, og der er et lille Tillægskort, som
kun viser 7 Fod. (Kühnel: Hør!) Sa,
dette hjælper ikke det ærede Medlem fra Ribe;
thi han er ikke bedre faren derved. Dersom
det nu erkendes, at der her er en aaben Kyst,
udsat for alle de Ubehageligheder, som kunne
opstaae af Blæst — ikke at tale om en Storm
fra Vest, hvilket er en Vind, som er særdeles
fremherskende paa dette Strøg — at Strøm-
men har en Fart af 4—4½ Mil, og at der
paa Varren vil flaae mere eller mindre stærk:
Sper, saa at man ikke kan gjøre Regning paa
mindre end 4 Fod — ja, jeg turde vel egent-
lig sige 5 Fod under Kjolen — ville de ærede
Herrer finde, at man ikke tør paaregne mere